

Lisa ja muutosten kesä

Maaria
Granqvist

Lisa

ja muutosten kesä

Suuri kiitos rakkaille läheisilleni! Te olette olleet korvaamaton tuki tämän kirjaproessin aikana.

Maaria Granqvist

Lisa

ja muutosten kesä

© 2020 Maaria Granqvist

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki,
Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt,
Saksa

ISBN: 978-952-80-2234-3

1

Aurinkokumpu on noin viidenkymmenen asukkaan kylä kaukana etelässä. Siellä asuu reiluja ja onnellisia ihmisiä. Sellaisia kuin 10-vuotias Lisa ja Lisan äiti Helen ovat.

Lisa ja Helen asuvat kahdestaan keltaisessa, hieman ränsistyneessä puutalossa. Talo oli kuulunut aiemmin Helenin edesmenneelle isoäidille Aadalle, joka oli ottanut Helenin luoksensa asumaan, tämän vanhempien kuoltua lento-onnettomuudes-

sa. Aada oli antanut lämpimän ja turvallisen kodin 10-vuotiaalle Helenille ja vuosikymmeniä myöhemmin myös Helenin tyttärelle Lisalle.

Tämäkin alkukesän aamu alkaa Winterin perheessä totutusti. Vanha gramofoni soittaa aitassa pehmeää jazz musiikkia ja punatukkainen Helen tanssii avojaloin musiikin mukaan. Hänellä on sivellin toisessa kädessä ja toisessa maalauspaletti. Helen hyräilee matalalla, sointuvalla äänellään ja tekee muutaman taidokkaan siveltimenvedon tauluun, johon on hahmoteltu luonnostelukynällä niittykukkia.

Hän on niin keskittynyt työhönsä, ettei huomaa takanansa olevan oven avautumista. Ovenrakoon ilmestyy pisamainen käsi, joka kurottautuu kohti lähellä seisovaa punaista puujakkaraa. Jakkaran päällä on lautanen ja lautasella liian houkutteleva, pannulla voissa paistettu salamijuustovoileipä.

Mutta juuri kun vikkelät sormet ovat saaneet napattua leivän astialta, tipahtaa lautanen jakkaralta lattialle, särkyen kymmeniksi sirpaleiksi.

Helen hätkähtää rikkoutuneen astian ääntä ja pyörähtää ympäri niin äkisti, että siveltimen harjasta tipahtelee keltaisia pisaroita sekä hänen auringonkukkamekollensa, että puulattialle. Hän näkee posliinilautasen sirut ja ovensuussa kyyristelevän tytön tuntemassa kokonaista leipää kiireesti suuhunsa.

Helen huokaisee syvään ja pyörittää päätänsä.

– Voi Lisa sinua, vähänkös pelästyin! Hän toruu, mutta hänen äänesssä on silti leppoisaa sävy.

– Äitii, sorii, Lisa mumisee syyllisenä suu täynnä leipää.

– Tiedän, tiedän. Vahinkoja sattuu, äiti toteaa ja katsoo lattialla lojuvia sirpaleita.

– Tiesitkö Lisa, että Aada-mummisi sanoi sirpaleiden tuovan onnea ja olevan merkki uudesta alusta?

Lisa nyökkää. Aadalla oli aina varastossa sanontoja, joita hän käytti, jos jotain yllättävää tapahtui.

Helenin siniset silmät pilkahtelevat innostuksesta. Hänen mieleensä nousee suunnitelmia siitä, mitä kaikkea hän ja Lisa voisivat tehdä heti, kun naapurikaupungissa järjestetty taidenäyttely olisi ohi.

– Ajattele Lisa, meille voi sattua vielä, vaikka mitä. Ehkä me tänä kesänä tehdään joku reissu jonnekin tosi kauas. Mennään moikkaamaan minun vanhaa opiskelukaveriani, joka muutti Amazonin sademetsän lähelle. Muistatko? Sitä Emiliaa? Hän on luvannut näyttää meille orangit. Tai sitten mennään Uuteen Seelantiin katsomaan delfiinejä ja valaita. Sinähän olet aina tykännyt delfiineistä. Vuokrataan asuntoauto ja kier-

rellään pitkin Pohjoissaarta ja Eteläsaarta. Seikkaillaan ihan kahdestaan.

Lisa nyökkäilee kuuliaisesti äitinsä ehdotuksille. Olisi ihan kivaa kyllä nähdä orangit tai delfiinit, mutta oikeastaan hän vain haluaa nauttia kesälomastansa kotona, parhaan kaverinsa kanssa. Ja luultavasti se paras kaveri jo odotteleeekin häntä. Lisa nielaisee loput leivästä alas.

– Jerry varmaan jo venaa mua. Voinksä mennä? Lisa varmistaa ja pyyhkii voilevystä suupieliin jääneet rasvatarhat kämmenensä selkään.

Äiti heilauttaa sivellinkättänsä myöntymisen merkiksi ja samalla lattialle tipahtelee lisää keltaisia pisteitä.

– Joo, totta kai. Minulla riittää täällä tekemistä, kun yritän viimeistellä työt näytteilyä varten. Vie Jerrylle terveisiä, että hänetkin on kutsuttu! Helen ennättää huikkaamaan pyörälle kipittävän Lisan perään.

2

Sofia, Jerry'n äiti, päätti varhain aamulla keittää kalakeittoa iltaruuaksi. Eikä kalakeitto maistu miltään ilman tuoreita ahvenia.

Niinpä Sofia passittaa määrätietoisesti, mutta silti lempeästi Aurinkokummun taitavimmat 10-vuotiaat onkijat, Lisan ja Jerry'n, etsimään kastematoja kukkapenkistä.

Mutta eipä kaverukset paljon vastaan pane, sillä kummankin mielestä onkiminen on

10-vuotiaan Lisan
kesäloma on alkanut.

Lisa aikoo viettävää lomansa
kotonansa Aurinkokummussa
yhdessä parhaan ystäväänsä
Jerryyn kanssa.

Yhtäkkiä yhdessä
silmänräpäyksessä kaikki
muuttuu Lisan elämässä.

Tämä kirja kertoo
koskettavasti surusta,
erilaisuuden hyväksymisestä ja
ystävyydestä.

9 789528 022343